

184

за митата, той да знае, че е противник на царството ми, и милост няма да получи, а голям гняв ще претърпи от царството ми..."

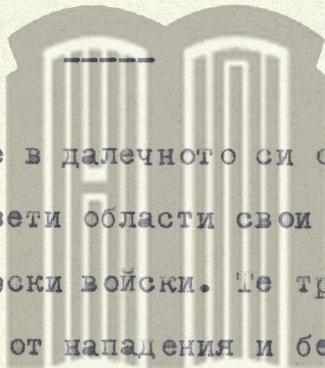
Логотет, епископ Григорий, който бе пристигнал от Търнов, подаде на царя перото. Протосеваст Приязд подаде златното шишинци с червено-^у^е то мастило.

Самодържецът стана от креслото, отиде към масата, която бе на две стъпки пред него и се подписа:

Асен цар на българи и гърци

Дубровничани се поклониха отново, притиснали до гърди копринени-
те си шапки, поръбени със зирдавени кожи. В бързото движение широките
~~дългезки~~
им наметки от ~~аксамит~~ се разпериха в ясен, копринен блъскъ.

Логотетът Григорий скрепи подписа с златните печати.

Преди да се завърне в далечното си орлово гнездо, Иоан Асен наз-
начи във всички новозавзети области свои войводи и бирници, като ос-
тави в крепостите български войски. Те трябваше да вардят населението
от прозволия и грабежи, от нападения и беззакония. А новите митропо-
лити и епископи трябваше да бъдат истински духовни бащи на паствата
си, нови Климентовци за всяка област, които да пръскат наоколо си
просвета и християнско благочестие. Защото той бе изbral тия чисти и
праведни люде от Света гора не сперед роднинството си с тоя или онъ
мощен в света, а само пода ~~и~~личните имзаслуги и качество.

Народът оцени това и се привърза с още по-силна и сърдечна любов
към своя закрилник и самодържец. И тъй както навремето целият българ-
ски народ отправяше с горещ копнеж ^{взор} ~~зора~~ си към жадувания образ на
Асена в далечното му ~~изграждане~~ ^{изграждане}, тъй и сега, всички жители на полу-
острова отправяха с надежда очи към своя нов господар, като към някак-
во приказно обещание.

Преди да потегли с победносното си воинство към Търново, царят